

ת"פ (חדרה) 31084-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 31084-05-24 מדינת ישראל נ'
פלוני(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות חדרה

נגד

הנאשמים
פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד מורסי אבו-מוך

גזר דין

רקע עובדתי

הנאשם, יליד שנת 1990, הורשע ביום 10.9.24 על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, שייחס לו את העבירות כדלקמן: **ניסיון פציעה כשהעבריין מזוין**, לפי סעיפים 335 (א)(1) + 334 + 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **החוק**); **חבלה ברשלנות** לפי סעיף 341 לחוק; **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186(א) לחוק; ו**תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בן דודו של המתלונן, והעבירות התבצעו על רקע חשדו של הנאשם כי המתלונן ובני משפחתו מפיצים עליו שמועות בנוגע לנטייתו המינית. בתאריך 3.5.24 סמוך לשעה 17:30, בבאקה אל גרבייה, הנאשם רכב על קטנוע ליד ביתם של בני משפחת המתלונן. כאשר הבחין **באחיו של המתלונן - עלא**, חוצה את הכביש, הוא **תקף אותו בכך שפגע במכוון בצד גופו עם כידון הקטנוע, בעודו רוכב עליו**. עלא צעק לעברו ואז ירד הנאשם מהקטנוע, הוציא מכיסו סכין, והחל לרדוף אחרי עלא, בניסיון לפצוע אותו. אביהם של המתלונן ועלא הגיע למקום למשמע הרעש, יחד עם אחיינו כארם, והם ניסו - ללא הצלחה - להניא את הנאשם מלרדוף אחרי עלא עם הסכין.

בהמשך הגיע המתלונן עם סוסו וכשהבחין במתרחש ירד מסוסו ורדף אחרי הנאשם במטרה למנוע ממנו לדקור את אחיו עלא, תוך שהמתלונן תופס את חולצתו של הנאשם מאחור. בשלב מסוים, **הנאשם הסתובב לעבר המתלונן כשהסכין בידו, ובתגובה המתלונן אחז בלהב הסכין, בניסיון**

לחלצה מידי של הנאשם, ללא הצלחה. רק בחלוף דקות, הצליחו בכוח רב הנוכחים במקום לחלץ את הסכין מידי הנאשם, והוא נמלט מהמקום. **למתלונן נגרמו חתכים רבים באצבעותיו מהסכין, כולל קריעת גידים.** הוא אושפז בבית החולים למשך 4 ימים, במהלכם עבר ניתוח בהרדמה מלאה, לצורך תיקון גידים ועצבים.

לבקשת ב"כ הנאשם ובהסכמת המאשימה (בלא שיהא בכך כדי לכבול אותה בטיעוניה לעונש), הופנה הנאשם אל שירות המבחן לקבלת תסקיר בטרם טיעונים לעונש. בהמשך, לאור המלצת שירות המבחן על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, הופנה הנאשם גם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותו מתאים לכך.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר מיום 13.11.24 עולה כי הנאשם בן 34, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לתינוק בן שנה. טרם מעצרו עבד בעבודות זמניות והתגורר עם משפחתו בבאקה אל גרבייה, ומאז 2.6.24 הוא נתון בתנאי מעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני, בבית של קרובי משפחה בכפר קרע. הנאשם שיתף שהוא סובל מקשיים רגשיים מגיל צעיר, ועבר מספר ניסיונות אובדניים במהלך השנים. עוד מסר כי על רקע זה השתמש בעבר בחשיש ובאלכוהול, אולם לדבריו, כיום אינו משתמש בחומרים פסיכואקטיביים. נערכו לו שתי בדיקות שתן לאיתור שרידי סם; ממצאי הבדיקה הראשונה לא היו ברורים, והבדיקה השנייה העידה על ניקיון מסמים. שירות המבחן הפנה את הנאשם לאבחון פסיכיאטרי במרכז לבריאות הנפש 'שער מנשה' ומסיכום הפגישה עלה שאין סימנים פסיכיאטריים, עדות למסוכנות או כוונות אובדניות. הפסיכיאטר המליץ על טיפול פסיכולוגי, אולם הנאשם הביע חוסר רצון בכך.

באשר לעבירות שבהן הודה, בפני קצינת המבחן הנאשם נטל אחריות מוגבלת לביצוע, ומסר גרסה המצמצמת את חומרת מעשיו. עוד צוין כי הוא התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן, והתבצר בעמדה קורבנית. הנאשם הדגיש שאין סכסוך בינו לבין משפחת המתלונן, והציג הסכם סולחה שנערך ביניהם. קצינת המבחן שוחחה גם עם המתלונן, שמסר כי נפגע מהנאשם באופן בלתי צפוי, מבלי להבין את פשר הדברים, והביע חשש ממנו על אף הסכם הסולחה. מבחינה רפואית, כיום הוא נמצא בתהליך שיקום.

שירות המבחן התרשם כי למרות שאין לנאשם עבר פלילי, הוא בעל עמדות המאשרות שימוש באלימות לצורך פתרון קונפליקטים. הוא מאופיין בוויסות דחפים נמוך, ומתקשה להגיב בשיקול דעת. מיקוד השליטה שלו חיצוני, הוא משליך אחריות על אחרים, ומתקשה לראות את חלקו או בחירתו במצבים נתונים. הנאשם לא הביע מוטיבציה לטיפול, ולא הצביע על תחום בחייו הדורש שינוי או תיקון. נמצא כי רמת הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק היא גבוהה, ורמת המסוכנות, אם תישנה התנהגות כזו, מוערכת כגבוהה.

לאור האמור לעיל, שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית שיש בה כדי להפחית את המסוכנות להישנות עבירות דומות בעתיד. עם זאת, בשל העובדה שמדובר במעורבות ראשונה של הנאשם

בפלילים, לצד מורכבות מצבו הרגשי והאישי, העריכה קצינת המבחן כי עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח עלול לגרום לרגרסיה במצבו. **לפיכך הומלץ על הטלת עונש מאסר שיהיה ניתן להמירו לעבודות שירות, לצד ענישה מותנית ארוכה, ופיצוי למתלונן.**

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הגישה מספר ראיות לעונש: סיכום אשפוז של המתלונן [1/ת], תמונת הסכין [2/ת] ותמונות של המתלונן כשידו מקובעת בסד [3/ת].

בטיעוניה הדגישה ב"כ המאשימה את הצורך להילחם ב"תת תרבות הסכין", כאמור בפסיקה. היא עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו - שלמות הגוף והנפש, ביטחון הציבור בכלל והמתלונן בפרט. לעמדת המאשימה, העובדה שהמתלונן הוא בן משפחה של הנאשם מהווה נסיבה מחמירה, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית. מדובר בניסיון פגיעה באמצעות נשק קר והחזקת סכין - עבירות מסוג פשע, שאליהן נלוות עבירות מסוג עוון, והכל על רקע חשד שקינן בלב הנאשם בנוגע לשמועות שמפיצים בנוגע אליו. מעשיו של הנאשם מלמדים על תכנון מוקדם, שהוביל לאירוע שהסלים. הנזק שנגרם למתלונן הוא חמור, ויש לקחת בחשבון את הפוטנציאל הקטלני של שימוש בסכין, כלומר, עלול היה להיגרם נזק חמור עוד יותר.

בהתבסס על האמור טענה ב"כ המאשימה, תוך הפניה לפסיקה, כי **מתחם העונש ההולם את העבירות, בנסיבות ביצוען, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.**

לעניין הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, טענה המאשימה כי אמנם אין לחובת הנאשם עבר פלילי, והוא הודה בעבירות שיוחסו לו, אולם מהתסקיר עולה שהוא התקשה לראות את עצמו כמי שפגע במתלונן ולקחת אחריות על מעשיו, שלל כל קושי או בעיה אצלו, ולא היה מעוניין בטיפול. המתלונן הביע חשש ממנו, למרות הסולחה. לא בכדי, שירות המבחן העריך שנשקפת מהנאשם מסוכנות ברמה גבוהה, ונמנע מהמלצה שיקומית. בכל הנוגע להמלצתו הסופית של שירות המבחן, על עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, ב"כ המאשימה טענה שלא הונחה תשתית המצדיקה סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, כפי שהוצג לעיל. לאור האמור, **עתרה המאשימה להטלת עונש מאסר בפועל ברף הבינוני - תחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן, והתחייבות כספית.**

הנאשם היה עצור בבית מעצר בין התאריכים 3.5.24 - 2.6.24, ומאז ועד היום הוא נתון במעצר באיזוק אלקטרוני.

מטעם הנאשם העידו שני עדי אופי: האחד, סגן ראש העיר בבאקה אל גרביה, אשר העיד שמשפחתו של הנאשם היא משפחה נורמטיבית של אנשים עובדים, ללא כל מעורבות פלילית. נעשתה סולחה בין המשפחות, הנאשם מתחרט על הטעות שעשה, ולא יחזור על מעשה דומה. העד הבטיח

שילווה את הנאשם בחזרתו לחייו הרגילים.

העד השני היה אחיו של הנאשם, אשר העיד שהוא עובד כאפידמיולוג בבית חולים, ושמשפחתם היא משפחה תומכת. לדבריו, על סמך שיחות רבות שערך עם הנאשם בנוגע לאירוע, הוא יודע שלא יחזור על מעשים כאלה. הנאשם מבין כיום שיש דרכים אחרות לפתור בעיות, ובנוסף לכך, הוא שאפתן, ורוצה להשקיע במשפחה ובפרנסה. מאז הסולחה הקשר עם המשפחה ועם בני הדודים (המתלוננים) אפילו יותר חזק ממה שהיה קודם. האח ביקש רחמים על הנאשם וביקש להחזירו לחיק אשתו והתינוק שלו.

ב"כ הנאשם הדגיש את הקשיים שעבר הנאשם במעצרו למשך חודש ימים, וטען שהמעצר לימד אותו לקח, והוא לעולם לא יחזור על מעשה דומה. לנאשם אין הרשעות קודמות, הוא לא השתלב בבית המעצר, ולא הצליח לישון. בנו התינוק היה כבן 6 חודשים בעת מעצרו, והוא נאלץ להיות מנותק ממנו. גם כשהועבר לאיזוק אלקטרוני, הוא היה רחוק מבנו.

כפי שהעידו עדי האופי, מוצאו של הנאשם במשפחה נורמטיבית, והאלימות זרה להם. אמו רואת חשבון בפנסיה, אביו איש עסקים, והנאשם עצמו סיים תעודת בגרות מלאה ולמד מכשור רפואי. הנאשם סובל ממחלה כרונית מורכבת ומקבל טיפול תרופתי קבוע [הוגש מסמך רפואי - 1/1]. אשתו של הנאשם עובדת כמהנדסת בתל השומר [2/1]; מעצרו והרחקתו ממקום מגוריהם פגעו בה מאוד, שכן, היא המטפלת היחידה בתינוק, והדבר מקשה עליה להתפרנס. המשפחה שכרה עבור הנאשם בית לצורך האיזוק האלקטרוני, והיו לה הוצאות נלוות רבות כתוצאה ממעצרו, אך היא עמדה איתנה לצדו, כדי לעודד אותו לחזור למוטב. נערך הסכם סולחה בין המשפחות [3/1], והיחסים ביניהן תקינים לחלוטין. שליחתו של הנאשם למאסר כעת תפגע קשות באשתו ובנו, ובמשפחתו.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי הוא הודה בכתב האישום המתוקן, ונטל אחריות על מעשיו, ובכך חסך מזמנם של בית המשפט והעדים. החשוב מכל, שהוא מנע את הצורך בעדות המתלונן. המעשה לא היה מתוכנן, וגם על פי חומר הראיות המפגש בין המעורבים היה אקראי. שירות המבחן המליץ על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך שהוא ציין שמאסר מאחורי סורג ובריא עלול לגרום לרגרסיה במצבו. ב"כ הנאשם הוסיף וטען שבתי הסוהר כיום הם "בתי ספר לעבריינים עתידיים". הוא הפנה למסקנותיה של ועדת דורנר, שלפיהן מאסר אינו מונע עבריינות חוזרת, והשלכותיו על אנשים ללא עבר פלילי היא הרסנית. מאסר בעבודות שירות הוא עונש חינוכי יותר, ויש להשתמש בו ככל שניתן. עוד הפנה למאמר "האינטרס הציבורי בצמצום מאסרים" של פרופ' אורן גזל-אייל וגב' הילה איזנבנד, שלפיו צמצום הכליאה הוא חלק מהאינטרס הציבורי שהתביעה מייצגת.

לשיטת ב"כ הנאשם, **מתחם העונש ההולם במקרה זה מתחיל במאסר על תנאי, ומגיע עד למאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות**. בהתבסס על פסיקה שהוגשה, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהמלצת שירות המבחן ולהטיל עונש של **מאסר בעבודות שירות**, או פחות מכך.

הנאשם הוסיף שהמתלונן הוא לא רק קרוב משפחתו, אלא גם חבר ילדות שלו, והוא מתנצל על מה שעשה. המעצר היה לו קשה מאוד, גם משום שלא הצליח להתחבר לאנשים, וגם משום שהמחלה שלו

לא טופלה כראוי, והוא סבל שם מאוד מבחינה פיזית. הוא עשה טעות ולמד את הלקח; לעולם לא יחזור על מעשה כזה.

דין וגזירת הדין

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

קביעת מתחם הענישה - נסיבות הקשורות לביצוע העבירות

בתי המשפט התייחסו לא אחת לתופעה החמורה של "תת תרבות הסכין", המתייחסת למצב בו סכסוך או מחלוקת של מה בכך גולשים לאירוע אלים, שבמהלכו נעשה שימוש בנשק קר.

בע"פ 4257/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.3.08) הבהיר בית המשפט העליון:

"... את "תופעת הסכינאות" יש לעקור מן השורש ולא בדרך של רטוריקה, אלא בדרך של ענישה הולמת. במציאות החברתית שבו רבים אינם מהססים לעשות שימוש בסכינים וכלי משחית אחרים כ"פיתרון" לסכסוכים, מוטל על בתי המשפט להעדיף את שיקולי ההרתעה וההגנה על הציבור, ולכן ככלל אין לפטור את מבצעי העבירות בסכין וכלי משחית דומים מריצוי מאסר בפועל..."

מאז שב והתריע בית המשפט העליון מפני התפשטות האלימות במרחב הציבורי ועמד על הצורך בענישה מוחשית מאחורי סורח ובריה למיגור תופעות אלו [ר' למשל רע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22); רע"פ 489/21 **ביטאו נ' מדינת ישראל** (26.1.21); רע"פ 5128/21 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (15.8.21)].

הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הם שלום הציבור ובטחונו, שלמות הגוף והנפש, ומניעת פתרון סכסוכים עם הזולת בכוח הזרוע.

מידת פגיעתו של הנאשם בערכים אלה הינה משמעותית, בהתחשב בכך שהגיע למקום האירוע כשהוא רכוב על קטנוע ומצויד בסכין, תחילה תקף את בן-דודו עלא באמצעות כידון הקטנוע, לאחר מכן רדף אחריו כשסכין בידו ולאחר מכן ניסה להשתמש בסכין כנגד המתלונן - אחיו של עלא, שנאלץ להיאבק עימו, יחד עם הנוכחים הנוספים במקום, לצורך הוצאת הסכין מידו; ובהתחשב בכך שבסופו של דבר נגרמה למתלונן פציעה רצינית, שהצריכה אשפוז ניתוח ושיקום, בידו של המתלונן כאשר ניסה להוציא את הסכין מידי הנאשם.

לעניין עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, יש להביא בחשבון עוד - לצד החומרה - את העובדה שמדובר למעשה בשני נפגעי עבירה; ולצד הקולא את העובדה שפציעת המתלונן בסופו של דבר נגרמה ברשלנותו של הנאשם - כעולה מתיקון הוראת החיקוק בכתב האישום המתוקן לחבלה ברשלנות (לצד העבירה של **ניסיון** פציעה כשהעברין מזוין).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, לרבות פסקי הדין אליהם הפנו באי כח הצדדים בטיעוניהם, מלמדת, על מנעד עונשי רחב בעבירות עסקינות, בהתאם לנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה. לדוגמא:

· רע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22) - על רקע סכסוך חניה מתמשך, המבקש דקר את המתלונן בכף ידו וגרם לו חבלות וחתכים, שנתפרו בבית החולים. הוא הורשע בעבירות של **פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין**, ונידון ל- **12 חודשי מאסר בפועל** (נקבע **מתחם של 10-24 חודשי מאסר בפועל**). ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

· ת"פ 22912-03-23 (שלום חדרה) **מדינת ישראל נ' אבו גליון** (25.2.24) - הנאשם הורשע בעבירות של **פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין**. הנאשם הגיע מצויד בסכין למוסך של המתלונן, שלף את הסכין וצעק על המתלונן שרימה אותו בעסקה קודמת של מכירת רכבים, נכנס לרכב והניעו. המתלונן שחשש מגניבת הרכב, נכנס לרכב דלת הנוסע וניסה לכבות את הרכב. הנאשם דקר את המתלונן בכף ידו השמאלית וגרם לו לחתכים שהצריכו טיפול רפואי. המתלונן נאבק בנאשם והצליח להוציא מידו את הסכין ובתוך כך נחתך גם הנאשם בידו הימנית. כב' השופט אחטר קבע מתחם עונש הולם הנע בין **12 - 24 חודשי מאסר בפועל** (לצד ענישה נלווית). לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 15 הרשעות קודמות וכן מאסר על תנאי שהופעל. הנאשם היה עצור עד תום ההליכים. **נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל** וכן הופעל מע"ת בן 5 חודשים בחופף ובמצטבר כך שבסה"כ ירצה 18 חודשי מאסר.

· ע"פ 3405-03-24 (מחוזי חיפה) **דיבאש נ' מדינת ישראל** (18.7.24) בו נדון ערעור על גזר דין של כב' השופט קפלן בבית משפט זה שהשית עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין (נקבע מתחם של 10 - 18 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט המחוזי בחיפה (הרכב בראשות כב' הנשיא דאז שפירא) הבהיר בפסק דינו כי העבירה לפי סעיף

335(א)(1) לחוק, מצדיקה ככלל מאסר במתקן כליאה. עם זאת, באותו מקרה על רקע מכלול נסיבות המקרה ומידת מעורבותו של המערער ונתוני האישיים, הוחלט **לקצר את תקופת המאסר בחודש - ל-9 חודשי מאסר ולהמירה בעבודות שירות.**

· ת"פ 21237-09-18 (שלום קריות) **מדינת ישראל נ' ברקה** (29.4.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) + 334 לחוק. הנאשם היכה בגבו ובראשו של המתלונן באמצעות פטיש שבקצותיו ברזל, לאחר שהמתלונן העיר לנאשם על אופן עבודתו תוך שהרים את קולו וכינה אותו "חמור" (המתלונן והנאשם עבדו יחד במפעל). כתוצאה מהמעשים המתלונן התחיל לדמם ונגרמו לו המטומה תת עורית משמאל, סימן חבלה בגב העליון מימין וחתך בקרקפת האחורית, שהצריך תפירה בבית חולים. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, סטודנט להנדסה בטכניון. נגזרו **4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 18,000 ₪.**

לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה, על רקע הענישה הנוהגת כעולה מגזרי הדין הנ"ל, לרבות פסיקה נוספת שהובאה בהם, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצע הנאשם, צריך לנוע בין **10 - 18 חודשי מאסר בפועל.**

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם והנסיבות שאינן קשורות לעבירה שבהתאם להן ייקבע מיקומו בתום המתחם, יש לקחת בחשבון את עברו הנקי של הנאשם והעובדה שמדובר בהסתבכותו הפלילית הראשונה; הודאתו בעבירות והבעת חרטה; מצבו הרגשי המורכב כעולה מתסקיר שירות המבחן אך מאידך - העדר המלצה שיקומית והערכת מסוכנות גבוהה; מצבו המשפחתי בהיותו נשוי ואב לתינוק כבן שנה; מחלה כרונית ממנה סובל כעולה מהתיעוד הרפואי. כמו כן, הבאתי בחשבון את תקופת מעצרו - כחודש מאחורי סורג ובריה וכ-7 חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני.

בהתחשב במכלול הנסיבות הללו, החלטתי לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה. מתוך תקופה זו, הנאשם למעשה כבר ריצה תקופה של חודש בעת ששהה במעצר מאחורי סורג ובריה, כך שניתן יהיה להסתפק בהשתת 9 חודשי מאסר בפועל (ללא ניכוי ימי המעצר).

באשר **לאופן ריצוי העונש**, עמדת המאשימה שעתרה למאסר לריצוי בכלא היא עמדה ראויה העולה בקנה אחד עם גישת הפסיקה בנוגע לעבירות מסוג זה, ולמסר הברור של בית המשפט המחוזי בעניין **דיבאש** דלעיל, ולפיו ככלל העבירה של פציעה כשהעברין מזוין מצדיקה מאסר במתקן כליאה (ודוק, בענייננו מדובר בעבירת **ניסיון** לפציעה לצד חבלה ברשלנות).

עם זאת, כידוע הענישה היא לעולם אינדיבידואלית. במקרה דנן, כאשר מונחת לפניי הערכה מפורשת של שירות המבחן לפיה שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה לגרום לרגסיה במצבו לאור המורכבות במצבו הרגשי והאישי, ואף להתרשמותי התקופה בה כבר ישב במעצר מהווה גורם מרתיע והחזרתו לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה עלולה להיות הרסנית ולפגוע בעקיפין גם באשתו ובנו (ר' סעיף 40א(1) לחוק). תוצאה כזו אינה רצויה גם מבחינת האינטרס הציבורי הרחב של השבת עבריינים למוטב [ר' **דו"ח ועדת דורנר** ומאמרם של פרופ' גזל-אייל והילה איזנבנד "**האינטרס**

הציבורי בצמצום מאסרים", משפט מפתח כתב העת של פרקליטות המדינה, אוגוסט 2019].

לאור כל האמור, וכאשר הנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות, נכון יהיה לאפשר לו לרצות את עונשו בדרך זו, באופן העולה בקנה אחד גם עם העומס במתקני הכליאה של שב"ס בתקופה הנוכחית. לפיכך מצאתי כי במקרה זה ניתן להסתפק בעונש מאסר לתקופה משמעותית שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ממושך בהתאם להמלצת שירות המבחן ופיצוי למתלונן.

סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולא והן לחומרא, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות.** בהתאם לחוות דעת הממונה, המאסר ירוצה בעיריית כפר קרע. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות **ביום 1.3.25** או במועד אחר שיקבע הממונה. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת ברקאי שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו, בשעה 8:00 בבוקר לצורך קליטה והצבה. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים, וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. **10 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ו/או עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

ג. **5 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. **הנאשם יישא בפיצוי המתלונן דיא גנאים - בסך של 6,000 ₪.** סכום הפיצוי יופקד באמצעות מרכז לגביית קנסות עד ליום 16.4.25 ויועבר למתלונן (ע"ת 3 ברשימת עדי התביעה) לפרטי חשבון עו"ש שפרטיו ימסרו ע"י המאשימה למזכירות בית המשפט.

ה. **התחייבות על סך 3,000 ₪**, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות ו/או איומים וכן עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים

ניתן צו להשמדת הסכין.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

